

והתורה שגנראת דרכך, פלך בדרכך כיון, שלא ישלטו עליך. ועל כן אמר לנו חומם הדרכך. ואחר זה יראו לו גן העדן, וכל חלק וחלק שיש לצדיק בפני עצמו. ומשביעים אותו שיקים כל התורה.

ואחר כן יאמרו לו, (בראשית יט) ויאמר ה' אל אברהם לך לך וגו', (שם) ואעשה לך גוי גדול וגו'. ויאמר ה' אל אברהם - זו הנשמה, שהיא אב לרוח ורם לאוף. לך לך מארץך - זה גן העדן. וממולךך - זו בطن האם, של בשר ודם. ומביתך - זו השכינה. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. שאין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא פוטת ישראל. אל הארץ - זה העולם השפלה. ונוחנים לו שבע ברכות כמו שאמרנו לעיל, מוענשך וגו', עד כל משפחות הארץ וגו'.

אם האדים יזפה, ויהיה צדיק, ומPAIR את שם הקדוש ברוך הוא מה אמורים לו בשפטך מן העולם? (קהלים צא) לא תירא מפחד ליליה וגו', (שם) על פנים ישאנו פן תגרב באבן. מן האבן של דרך עקלתון. רגליך כו', עד כי יידע שם.

אם אדם לא יזפה ל תורה ולמעשים טובים - כשיטך מן העולם, יגונס לדרכך חמשוכה שאמרנו, ומנזעעים כל מי שיישנו באותו המקום, ויאמרו: זאת נעממי, שהלכה בדרך הזה מלאה כל טוב, מלאה מותה?! עמוד הענן שהAIR לה במקום הנה ללבת ביום, ועמוד קASH להAIR לה ללבת במקום הנה בלילה, עם בעלה, נשמה ! נשמה ?!

היא משיבה ואומרת, (רות א) אל תקראננה לי נעמי, קראנו לי מרה,

מלך, דייעזר באתרא הדין. ואורייתא דאקרי אוירחא, יהך באורחא הדין, שלא ישלוון עלך. ועל דא אמר, (שמות יג כא) לנחותם הדרך. ובתר דין יחוין ליה גינטא דעתן, וכל חלק וחלק שיש הצדיק בפני עצמו. ומשביעין ליה שיקיים כל התורה.

ובתר כן יימרוון ליה, (בראשית יב א) ויאמר ה' אל אברהם לך לך וגו', ואעשה לך גוי גדול ואב לרוח, ורם לאוף. לך לך מארץך, דא בطن דאימא, של בשר ודם. וambilait, דא שכינה. אביך, דא קידשא בריך הוא. שאין (דף צב ע"ב) אביו, אלא הקדוש ברוך הוא. ואין אמו, אלא פוטת ישראל. אל הארץ, זה העולם השפלה. ויהבו ליה שבע ברקאנ דאמירן לעיל, מוענשך וגו', עד כל משפחות הארץ וגו'.

אם בר נש יזפה, ויהיה צדיק, והוא ידע שם דהקדוש ברוך הוא, מה יימרוון ליה בדף אסתפלק מעולם. (תהלים צא ח) לא תירא מפחד ליליה וגו', על פנים ישאנו פן תגורף באבן. מן האבן של דרך עקלתון, רגליך וכו', עד כי יידע שם.

אם בר נש לא יזפה באורייתא, ולעוזר דין טבן, בדף יסתפלק מעולם, יעוז באורחא חשותא דאמירנא, ואוזעזו כל מאן דאית בההוא אתר, ווימרוון היזאת נעמי, דאולה באתרא הדין מליה כל טובא, מליה מאורייתא. עמוד הענן דנחר לה באתרא הדין למיהך בימך. ועמדו דאישתא לאנחרא לה למיצל באתרא הדין בליליה. ועם בעלה נשמתא לנשmeta.

אתיבא איה ואמרה, אל תקראננה לי נעמי